

Návrat do starých časů (pro SpankBoye napsal TOMÍK)

Rád bych se svěřil se zážitkem, který se stal na začátku května letošního roku. Už jsem napsal jeden příspěvek. Můj táta je právník a strejda od Fila taky. Filip je bratranec. Oba tátové sou bráchové, a tak maj podobný nápady a za zlobení a drzost se u nás úplně normálka trestá prutem, důtkami nebo řemenem a klečením, a tak. No jako skoro všude.

Jeden den jsem šel na počítač, a pak zazvonili kluci. Praštil sem dveřmi a šel ven. Jenže problém byl, že PC s internetem máme v obýváku a já se zrovna díval na stránku, kde teď čtete. Jak jsem vypadl s klukama ven, nechal jsem otevřenou stránku, a to je právě ten megaprůšvih. Táta se strejdou dojeli z kanceláře a stavili se před tím, než půjdou si zahrát fotbálek s jinejma fotříkama. Když jsem se vrátil, tak u počítače byl vzkazek, ze kterého mne mrazilo. Ahoj Tome, moc pěkný počteníčko, večer na mne počkej, žádný ven, žádněj počítač. Táta se strejdou totiž četli jak můj příspěvek o horách, tak taky i jiný články. No je vám asi všem jasný, jak sem se bál večera. Dokonce sem si řek, že bych se mohl pomodlit, i když to neumím. Nakonec táta volal, že jde ještě na pívko a mám jít spát, že to necháme na sobotu i s pátečním účtováním.

Asi jsem nenapsal, že každý pátek máme předkládání žákovský a máme stupnici za známky od korunek po pohlazení prutem. Dost se mi ulevilo a říkal jsem si, že snad do soboty fogy vychladne. Ráno jsem se staval pro Filipa, se kterým chodím do stejny třídy. Filip mi řek, že jeho táta sice vrčel, ale že si to vyřídíme v sobotu na chalupě, kam pojedeme všichni na víkend, protože v pondělí jsme měli ředitelský volno a tátové že budou dělat na chalupě. Většinou si chalupu užíváme, sou tam kámoši a je tam úplně jinej život než ve městě.

V pátek večer jsme odjeli na chalupu a strejda nemoh jet, a tak jel akorát můj táta, Filip a maminy. V sobotu ráno jsme vstali a bylo celkem chladno. Teta řekla, že bychom mohli sjet na kole do krámu nakoupit chleba a tak (ten je suprovej, pečou si ho tam sami). A tím začalo naše trápení. Teta nám řekla: „pánové, dneska si budeme hrát na minulost a kluci jako vy nosili krátký kalhoty (teď bermudy), takže si vezte bermudy a mikinu. Protože je tam chladno, tak pod bermudy si vezete punčocháče!! A nechci slyšet žádný řeči nebo se Vám to započte!!!“ Oběma nám do ruky strčila hnědý punčocháče co se nosí v zimě na hory, a tak. Já řek: „Této, je nejsme žádný školkový děcka a budou tam kluci z vesnice, snad nás neztrapníš.“ Za to jsem chytnul jednu přes pusu a už sem se oblíkal. No dovedete si představit to nadšení. Nás, velký kluky, v hnědejch punčocháčích a na nich bermudy. Ještě že nám nedali kulichy. Ale musím říct, že skoro nikdo si ničeho nevšiml, mimo teda pár kámošů, kteří málem spadli z kola.

Dojeli jsme s nákupem, předali ho maminám, a ty řekly: „Kluci, teď můžete jet na kola, ale ve čtvrt na jednu ať jste doma.“ Filip říká: „Mami, my se převlíknem ne?“ Moje máma řekla: „Žádný převlíkání, to patří k dnešní hře a vzali jsme vám do auta aktovky a ty žákovský, co jste dali pod postel, doveze Karel (Filipův táta)“, a smála se u toho. „Jo, abych nezapomněla, odpoledne dojde z vesnice pan Kunčický s Petrem,

že prý měl ve škole Péťa nějaký průšvih a potřebuje poradit.“ Takže jsme jeli v triku, bermudách a punčocháčích ven.

Přišli jsme na oběd přesně ve čtvrt na jednu, uklidili kola do kolny a šli do chalupy. Už tam byli naši a prej: “Kluci umýt a do pokoje!!!“ Tak jsme šli z koupelky do pokoje a tam už seděli naši a Petrův táta. Petr seděl na koberci v teplákách. Táta řekl: “Pánové, dneska máme odpoledne program, který se vám bude asi líbit. Máme toho dost na probrání. Jako první si sundejte ty špinavý mikiny a bermudy. Na sobě si necháte triko a punčocháče a než bude oběd, si kleknete na verandu, Petr samozřejmě s vámi. Aby mu to nebylo líto, půjčíme mu punčocháče, co sou tady na zimu.“ Petr se teda převlíkl a odešli jsme na verandu klečet. Kolem chalupy občas někdo projde, ale jinak je to v poho. Asi kolem jedné hodiny jsme šli na oběd. Je teda fakt, že sem nějak nemoh rozchodit kolena. Po obědě jsme museli mýt nádobí a rodiče i s Petrovým tátou si dali kafe a vínko. V kuchyni nám Petr řekl, že ve škole měl průser, poznámka a tak. Jak šli k nám na chalupu, tak jeho táta uříznul asi 10 prutů z vrbičky a ty sou u sklepa ve flašce od okurek. Po nádobí se ozvalo: “Tomáši, Filipe, Petře, nástup na pohovor!!!!“

Přišli jsme do pokoje a mně i Filipovi bylo jasný, který článek naši četli. Uprostřed pokoje bylo ohýbací křeslo (starý, dřevěný, a na nohách má navázaný provázky). Všichni tatíci se usmívali a prej: „Kluci, dneska si hrajem na staré dobré časy a Tomáše i Filipa dost zajímá, jak to je, když dostávají jiný kluci, aspoň podle jejich četby na netu. Rozhodli jsme se vám třem umožnit si zahrát, takže svlíkat a fofrem!!!!“ Dost nás to vyděsilo, zvláště, když se objevily žákovský, ale větší vítr jsem měl z toho, že naši měli všechny sešity!!!!

Za chvíli jsme byli nahatí a Petr šel první na křeslo. K těm provázkám se přivážou ruky i nohy abychom se nemleli no a pak pěkně začalo „požehnání“. Petr dostal prutem asi kolem 30, mně to se známka vyšlo na asi 26 švihanců se zaokrouhlení na 30 a Filip stejně tak. Po výprasku jsme šli zase klečet ale ne na verandu ale pěkně pod televizi aby nás měli na očích. Když jsme po 30 minutách vstali, řekl strejda: “Pánové tedy vy dva, to bylo za známky a zítra probereme ten internet. Petra se to už netýká ale pokud chce může dojít se podívat ☺.“ No prostě v neděli, když bylo v pondělí volno se výprask opakoval ale už tradičně rákoskou z auta, co s náma jezdí úúúplně všude.

Další řádky Tomík dopsal dodatečně a docela dlouho váhal se souhlasem k jejich uveřejnění. Nakonec ale, trochu nečekaně, sám o zveřejnění požádal a my jsme samozřejmě jedině rádi - pozn. red. ☺

Po sobotním nadělení prutama si naše zadečky oddychly a bylo celkem suprový nedělní ráno. Na chalupě je to vždycky v poho. Oba dva s Filipem jsme spali v našem pokojíčku pod střechem a tak jako vždycky většinou spíme v triku a slipech nebo tenclách. Protože ale zadek byl hrbatej a bolavej, spinkali jsme jenom v triku a jinak nic. No kecal bysem kdybych neřek, že sme si s Filipem prohlídli navzájem ty tmavohnědý šmouhy (ne jelita) a pak nás napadlo dělat to co asi všecky kluky v našem věku. Zamkli sme, stáhli trika a začali si šahat na bimbasy asi jako v tom příběhu od Sergeje. Nachystali jsme si ručník, klekli jsme si proti sobě a začali s nima jako šermovat. Pak jsme je začali honit a napřed každém sám a pak jsme si to vyměnili. Myslím, že každěj z kluků ví, jak je to suprovej pocit, když ti začnou tuhnout stehna, břicho a jenom čekáš a prohýbáš se. Fakt bombovýyyyyyyyy. Povedlo se nám bejt skoro stejně a tak sme to stříkli na sebe. Pak jsme šli do koupelky a pomalu tvrdnoucí ručník jsme hodili do špíny naspod pod věci. Fakt

celkem klidná neděle. Trochu nás děsilo to co bude, protože jsme měli slíbený pokračování výprasku.

Po snídani jsme se oblékli už normálka do tepláků a mikiny a šli ven. Venku nás zarazila teta (máma od Filipa) že máme zaracha do oběda. Tak jsme se vrátili a hráli nějaký debilní karty. Asi kolem 9,30 vstali ostatní rodiče. V 10.00 jsme dostali pokyn jít do pokoje. Strejda měl na stole položený dva kolíky a řekl: "Pánové, moc jsme přemýšleli co s váma udělat, ale nic než výprask nás bohužel nenapadá. Protože jsme si řekli, že včerejší výprask byl slušný, dáme Vám možnost to dnes ovlivnit. Oba dva se svlíkněte a postavte se ke čelem ke zdi. Tak jsme udělali a stáli jsme asi 10 minut. Pak došel fotřík, zavřel okna a dveře a řekl: „Kluci, za ten net a tu povídku o horách, Tomáši, zasloužíte zase jenom nařezat, protože na vás už nic neplatí. Stanovuji dneska jeden návrh a to, že dostanete 30 rákoskou na holou prdelku, ale můžete počet snížit cvičením.“ Jsme se na ně tlemili jak malý kořata a vůbec jsme nechápali. Pak strejda řekl: „Uděláte kočičí hřbety a vystrčíte zadek. Do zadku dostanete kolík a budete dělat 10 dřepů. Pokud jej udržíte v zadku tak se vám odpočte za jeden dřep jedna rána.“

Udělali jsme kočičáka a oběma nám strčili do zadku ten kolík, zatím jsem umělina neviděl, ale myslím že to byl on. Pak jsme začali dělat dřepy. Nevím proč, ale Filipovi se při tom, jak mu ho tam dávali, postavil bimbasa a mně za chvíli taky a před tím to celkem příjemně bolelo. Nevím jestli to někdo zkoušel, ale já jsem snížil o 4 z deseti a Filip o 6.

Po ukončení dřepování jsme si klekli s Filem vedle sebe na postel a zase udělali kočičí hřbety. Na posteli jsme klečeli jako napříč a teda nohy koukali z postele dolů a hlava byla zaražená o zeď. Pak se ozvalo „Pozor začínáme a budeme počítat. Fotříci nám rukou drželi záda tlakem dolů a teda nám to pěkně vyhodilo zadek nahoru. Jak byl pěkně našponovaný, tak šel první švih. Já dostával naší rákoskou a Filip prutem co se ráno uříznul. Kvičeli jsme jak na porážce, ale málo platný. Každý jsme nafásli a potom jsme šli klečet do chodby.

U nás jede výprask tak 2 – 3 x měsíčně většinou v pátek, aby do pondělka nebo úterka kdy máme tělák, to zmizlo.

Nevím jestli se to dá napsat, aby z toho nebyl průser zase. Slibuju, že vždycky stránku zavřu a ještě smážnu historii. Filipovi se taky některý články líbily.

Tomík

www.spankboy.cz